

การจัดการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับนักวิจัยดีเด่นของมหาวิทยาลัย 3 ท่าน
หัวข้อ “การสร้างแรงจูงใจและสร้างบรรยากาศจากงานประจำสู่การทำวิจัย”
วันพุธที่ 19 มิถุนายน 2556 เวลา 13.30-15.30 น.
ณ ห้องประชุมรสสุคนธ์ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

วิทยากรรับเชิญมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. ผศ.ดร.ยอดธง ไบมาก คณะวิทยาศาสตร์ นักวิจัยดีเด่น สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปี 2552
2. รศ.ดร.นสพ.วรพล เองวานิช คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และนักวิจัยดีเด่น สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปี 2548
3. ผศ.ดร.ประสงค์ สีหานาม คณะวิทยาศาสตร์ นักวิจัยดีเด่น สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปี 2555

ผลประเมินความพึงพอใจ

ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับนักวิจัยดีเด่นของมหาวิทยาลัย 3 ท่าน เพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิจัยและสร้างแรงจูงใจในการทำวิจัยของคณะ ในวันพุธที่ 19 มิถุนายน 2556 เวลา 13.30-15.00 น. ณ ห้องประชุมรสสุคนธ์

มีผู้เข้าร่วมอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จำนวน 16 คน และตอบแบบประเมิน 8 คน (ร้อยละ 50) ดังนี้

ประเด็นความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย \pm SD	ระดับความพึงพอใจ	อันดับ
ด้านวิทยากร/เนื้อหาของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้			
1. ความน่าสนใจของเนื้อหาในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.63 \pm 0.57	พึงพอใจมากที่สุด	3
2. ความสามารถในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของวิทยากร	4.75 \pm 0.46	พึงพอใจมากที่สุด	1
3. ประโยชน์ที่ได้รับเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองได้	4.63 \pm 0.52	พึงพอใจมากที่สุด	2
4. ความสามารถสร้างแรงจูงใจในการทำวิจัยมากยิ่งขึ้น	4.38 \pm 0.74	พึงพอใจมาก	7
5. ถ้ามีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบนี้อีกในครั้งต่อไป	4.50 \pm 0.76	พึงพอใจมากที่สุด	6
ด้านการเตรียมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้			
6. การประชาสัมพันธ์การจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.25 \pm 0.71	พึงพอใจมาก	10
7. ความเหมาะสมด้านเวลา	4.38 \pm 0.74	พึงพอใจมาก	8
8. ความเหมาะสมของสถานที่จัดในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.50 \pm 0.53	พึงพอใจมากที่สุด	5
9. ความเหมาะสมของอาหารว่างในการแลกเปลี่ยน	4.38 \pm 0.74	พึงพอใจมาก	9
10. ความพึงพอใจภาพรวมของการจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.50 \pm 0.53	พึงพอใจมากที่สุด	4

แนวปฏิบัติที่ดีจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ประเด็น “การสร้างแรงจูงใจและสร้างบรรยากาศจากงานประจำสู่การทำวิจัย”

ของคณะเภสัชศาสตร์ ม.มหาสารคาม

สามารถสรุปได้ดังนี้

1. สร้างความกระตือรือร้นของเราเองในการทำวิจัย โดยการเปิดอ่านบทความใหม่ๆ บนวารสารออนไลน์ในหัวข้อที่เราสนใจทุกเช้าก่อนเริ่มทำงาน update ความรู้ เพิ่มความกระตือรือร้น มองโลกทันการณ์ และเห็นทิศทางงานวิจัย
2. วางแผนการทำงานแต่ละวัน จัดลำดับของงานประจำ (set priority) และแบ่งเวลาให้กับงานวิจัยตามความเหมาะสม **อย่าอ้างว่าว่างเมื่อไรแล้วจะทำวิจัย**
3. พัฒนา/สอนทีมงาน เช่นบุคลากรห้องปฏิบัติการ ให้มีศักยภาพตามบทบาทของเขา เพื่อให้สามารถช่วยงานวิจัยเราได้ในระยะยาว **จำไว้ว่าแม้เราสามารถทำงานวิจัยคนเดียวได้ แต่มีคนช่วยย่อมดีกว่า** หัดสอนและถ่ายทอดศักยภาพให้กับผู้อื่นด้วย สร้างทายาท
4. ชวนอาจารย์ที่สนใจในงานวิจัยเรื่องเดียวกันมาร่วมกันทำงาน **พี่สอนน้อง น้องช่วยพี่ เพื่อนช่วยเพื่อน** โดยต้องมีการระบุบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนในงานวิจัย สัดส่วนการทำวิจัยร่วมกันและต้องยอมรับร่วมกันเสมอ สำคัญมาก
5. นักวิจัยที่เป็นอาจารย์**ต้องรู้ปฏิทิน ตารางจัดการเรียนการสอนแต่ละเทอมอย่างชัดเจน** การส่งบทความ ผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารที่ดี ต้องใช้เวลามีการปรับแก้ไข **ควรทำการ submit บทความก่อนเปิดเทอมใหม่อย่างน้อย 1 เดือน** เพื่อมีเวลาแก้ไข และไม่จ้อแจกับงานจัดการเรียนการสอน
6. **หาหัวเรื่องวิจัยที่เราสนใจ** ควรอยู่ในทิศทางการวิจัยระดับชาติหรือนานาชาติ **และใช้เวลากับมันอย่างลึกซึ้ง เรียนรู้และทำวิจัยอย่างถ่องแท้ เพื่อแสดงความเชี่ยวชาญ** เมื่อใครๆ พูดถึงงานวิจัยเรื่องนี้ จะได้คิดถึงเรา อย่าทำหลายด้านกว้างมากเกินไป **เน้นความเฉพาะ ลึกๆ ชำนาญ**
7. ต้องรู้หลักบริหารจัดการ โดยเฉพาะเรื่องคน และเรื่องค่าตอบแทนการทำวิจัย **ต้องให้สอดคล้องและสมน้ำสมเนื้อกับผลงานวิจัยที่ทำ** และความรับผิดชอบ ค่าตอบแทนต่างๆ **อย่าชี้เหนียว และเห็นแก่ตัว** แบ่งปันกันและกัน เพราะว่าจะสามารถทำให้การทำงานร่วมกันระยะยาวได้อย่าง win-win
8. เรื่องบางเรื่อง**นักวิจัยต้องยอมลงทุน** เพราะคุ้มค่าเมื่อเปรียบเทียบกับเวลาที่เสียไป เช่น การจ้างแปลภาษาอังกฤษ การจัดจ้างคนเก็บข้อมูล ภายใต้การตกลงรายละเอียดที่ชัดเจน
9. สร้างแรงจูงใจให้กับตัวเอง โดยเข้าไป**พูดคุยกับพี่ที่เก่งๆ มีไอเดียงานวิจัยดีๆ หรือมีความสามารถในการทำวิจัย** และประสบความสำเร็จในการบริหารงานวิจัย จุดไฟให้กับเราจากผู้ที่มีไฟในตัวเอง แม้อาจดูเหมือนเป็นการกดดันตัวเอง แต่ดีกว่าไปเรื่อยๆ กับงานประจำ
10. **สร้างความใฝ่ฝันให้กับตัวเอง** เช่น ทำวิจัยเพื่อตีพิมพ์ และมีผลงานเพื่อก้าวสู่ตำแหน่งวิชาการที่สูงขึ้น มีเงินประจำตำแหน่งที่มากขึ้น ขยับขยายชีวิตด้านอื่นๆ ได้มากขึ้นด้วย เห็นผลสืบเนื่องที่น่าสนใจ **เงินไม่ตอบได้ทุกเรื่อง แต่เพิ่มความสะดวกบางอย่างให้เราได้**

11. **หาสิ่งที่ (ตัว) กระตุ้นเราได้** เช่น คนที่ชอบไปเที่ยวต่างประเทศ ก็กระตุ้นการสร้างผลงานวิจัยเพื่อไปนำเสนอผลงานวิจัยในต่างประเทศ คิดถึงประเทศที่เราอยากไป มีเงินสนับสนุนให้ไปด้วย คิดแล้วทำวิจัยเลย
12. **ใช้งานวิจัยเป็นตัวบริหารงานประจำ** คิดโครงการวิจัยอย่างสร้างสรรค์ วางแผนอย่างดี ขอทุนวิจัย ได้เงินวิจัยที่สามารถนำมาใช้ในงานบริหารจัดการ และงานประจำบางอย่างได้ รวบรวมผลงานวิจัยอย่างจริงจังและสรุปผลวิจัยให้เรียบร้อย เพื่อเสนอแหล่งทุนวิจัยให้ตรงเวลา เพื่อสร้างเครดิตที่ดี แล้วแหล่งทุนวิจัยจะติดต่อมาหาเราเองอย่างต่อเนื่อง **อย่าให้ตัวเอง เป็น blacklist**
13. เครื่องมือวิจัยบางอย่างราคาแพงและหาได้ยาก และหน่วยงานที่มีบางครั้งก็ไม่อนุญาตให้ขอใช้ บางที่คิวการใช้อยาว ดังนั้นเราจะต้อง**รู้จักประยุกต์ ปรับให้เข้ากับสถานการณ์และสิ่งของ เครื่องมือที่เรามีอยู่ให้มากที่สุด** ถ้าทำเองได้ ดีที่สุด และถ้ารอ ขอคนอื่น อาจไม่ได้ทำ
14. **สร้างเครือข่ายวิจัย** สร้างเพื่อนร่วมวิจัยจากหลายๆ สถาบันหรือหน่วยงาน อาจได้ความคิดที่หลากหลาย คนเราไม่เก่งทุกเรื่อง ไม่มีเครื่องมือทุกชิ้น มีความสามารถจำกัด บางอย่างการมีเครือข่ายช่วยเราได้
15. อย่าอ้างหรือผูกงานวิจัยไว้กับเรื่องใด เช่น ครอบครัวยุค สอนเยอะ ไม่มีเวลา ไม่เก่งวิจัย เพราะทุกอย่างบริหารจัดการได้ วางแผนได้ พัฒนาได้ ถ้าเราคิดว่าเราทำได้

“ทำแล้วต้องบอกต่อ”

สรุปแนวปฏิบัติโดยฝ่ายวิจัย
คณะเภสัชศาสตร์ ม.มหาสารคาม